

[Bjerre.]

steren om at foranledige Anklagemyndigheden til at faa disse Sager fremmet mest muligt. Jeg har derfor ogsaa faaet Oplysninger om, hvordan det er med Sagerne i al Almindelighed i 3die jyske Statsadvokatur. Der var pr. 20. Maj, altsaa den 20. i denne Maaned, afsagt Dom i 1 431 Sager. Der var udfærdiget Anklageskrift i 716 Sager, og der var 1 372 Sager, hvor der ikke var udfærdiget Anklageskrift. Naar der staar saa mange tilbage som 1 372, kan det se forfærdeligt ud, men i Virkeligheden er det ikke nær saa slemt, som dette Tal antyder, idet den politimæssige Undersøgelse af de allerfleste af disse Sager er afsluttet, og der kun mangler netop det sidste Led, at Statsadvokaten udfærdiger Anklageskrift, for at Sagen kan gaa til Dom. Dertil kommer, at i dette sidste Tal er indbefattet alle de store Sager, de, som ikke kan afgøres paa kort Tid, og saa maa vi regne med, at der stadig væk kommer nye Arrestanter til. Jeg kan saaledes nævne, at der i Gaar Formiddags indkom til Politikredsen i Graasten 11 Arrestanter. Det kan altsaa være, at der blandt disse 1 372 er mange Tilfælde, der ikke er særlig gamle. Af de 1 372 regner man med, at maaske ca. Halvdelen er de saakaldte Zeitfreiwillige. Disse Sager har for saa vidt været færdigbehandlet i længere Tid, men deres Indsendelse til Statsadvokaturen er først begyndt for et Par Maaneder siden. Behandlingen af dem er imidlertid paa Grund af det Forarbejde, der er gjort, ret let og vil kunne fremmes betydeligt hurtigere end de andre Sager, ligesom en hel Del af dem maa forventes at kunne behandles efter Retsplejelovens § 925, efter at et Par Ankesager, der for Øjeblikket er ved Landsretten, er afgjort. Grunden til, at det er saa grelt i dette Statsadvokature Omraade er selvfølgelig, at Sagernes Antal er saa meget større end ved de andre Statsadvokaturer. Jeg kan nævne, at det er opgjort, at vi havde 49 Arrestanter pr. Kriminaltjenestemand, medens der i København kun var 13 Arrestanter pr. Kriminaltjenestemand, og København var endda det Sted, der havde det højeste Antal efter Sønderjylland.

En anden Ting, der er kritiseret, og som jeg vil sige et Par Ord om, er, at man har taget de smaa Sager først. Det hænger sammen med noget andet, nemlig Spørgsmaalet om Løsladelser. Naar man fik indført den efter min Mening ganske urimelige Regel, at de Folk, som var sigtet for Overtrædelse af Straffelovstillægget, ubetinget

skulde være fængslede, og samtidig gav dem Domme, som for manges Vedkommende drejede sig om mellem 1 og 2 Aar, var man klar over, at hvis man overhovedet skulde naa at faa disse Sager for Domstolene, inden de paagældende havde siddet længere end den Straffetid, de kunde vente at faa, var det nødvendigt at tage de smaa Sager først. En anden Ting, som gør, at jeg er uenig i, at de smaa Sager skulde have været taget til sidst, er, at hele Behandlingen af de smaa Sager giver et ganske udmærket Billede, et ganske udmærket Grundlag for Bedømmelsen af de store Sager. Der er næsten ikke een Sag i Sønderjylland, hvor der ikke kommer en eller anden Bemærkning frem om, at saaledes har Jens Møller sagt, saaledes har Frits Clausen sagt, og saaledes har Oberleutnant Larsen sagt, og alle disse smaa Ting lagt sammen giver et udmærket Materiale til Bedømmelse af de store Sager. Og det kan jo alligevel ikke gøre saa meget, at den, der sidder arresteret i en stor Sag, maa vente med at faa sin Sag frem, for han kan jo altid faa trukket fra i den Straf, han eventuelt vil faa. Med Hensyn til f. Eks. Dyrhøje Møller-Sagen er der ogsaa det, at et af Medlemmerne af Kleines politisches Rat, som de havde i Aabenraa, Jef Blume, først kom hertil for et Par Uger siden, saa at man ikke har kunnet afhøre ham og faa de Oplysninger, han kunde give i Sagen, før han kom hjem fra Tyskland, hvor han var anbragt. Saa det kan ikke siges at være andet end en Frase, naar man henstiller til Justitsministeren at give Instruktion om, at disse Sager nu maa føres frem.

Jeg nævnte før, at vi var nødt til at arrestere disse Folk og have dem fængslet. Det staar i Retsplejelovstillægget. Det er blevet kritiseret, at der ikke er løsladt flere. Nu er jeg ikke et Øjeblik i Tvivl om, at den højtærede Justitsminister nok kan svare for sig selv, men det har i alle Tilfælde vakt nogen Forundring i visse Kredse i Sønderjylland, at man i Bladet „Sønderjyden“ kunde læse et Angreb paa Justitsministeren, fordi han ikke løslod flere, samtidig med, at det Parti, som „Sønderjyden“ repræsenterer paa Rigsdagen, havde modsat sig, at Justitsministeren fik den Bemyndigelse. Der bør gøres alt for at skaffe disse Sager ud af Verden, for saa vidt ogsaa de store, men jeg tror ogsaa, der gøres alt. Jeg kan ikke tænke mig, at der noget Sted ikke arbejdes ihærdigt herpaa. Det er næsten Spild af Tid at sige det Gang paa Gang, og i alle Tilfælde, naar en Mand, der ikke kender til Forholdene, siger det, kan en saadan Ud-